

4. Duch Prawdy doprowadzi was do całej prawdy (J 16, 13)

[Jan Chrzciciel] tak przemówił do wszystkich: Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On chrzcić was będzie Duchem Świętym i ogniem. (Łk 3, 6-17)

Przyznawanie się do własnej nędzy i wołanie o miłosierdzie Boże jest konieczne, gdy zagraża nam pycha wiedzy albo władzy i pewności siebie. Zarówno władza, jak i wiedza mogą stanowić czynniki deprawujący. Jeżeli wiem, to mam pewną przewagę nad tymi, którzy nie wiedzą, a w pewnych sytuacjach nawet władzę. To może rodzić poczucie wyższości, chęć popisywania się, imponowania, może powodować niedostrzeżenie czy lekceważenie innych. A wtedy masyw naszej pychy gwałtownie wypiętrza się. Stąd tak konieczne jest nieustanne ponawianie prób jego kruszenia przez stale podejmowane wyrzeczenie czynne, bez względu na etap życia duchowego, na którym się znajdziesz.

Przez taką postawę możesz wyjednać u Boga tę najcenniejszą łaskę, jaką są oczyszczenia bierne¹.

¹ O duchowych oczyszczeniach czynnych i biernych na drodze do Boga pisze w swoich dziełach św. Jan od Krzyża, doktor Kościoła.

Oczywiście, wysiłków tych nie możesz traktować jako „gwarancji” wprowadzenia cię w ten rodzaj oczyszczeń; winieneś podejmować je dlatego, że są one bardzo miłe Bogu. Praktykując wyrzeczenie czynne, nie jesteś w stanie „zasłużyć” na oczyszczenia bierne, bo łaska tych oczyszczeń jest zawsze darem Boga.

Wyrzeczenia czynne to jakby ufne wołanie dziecka, które mówi: *Tatusiu, Ty wiesz, że praca, którą mi zaleciłeś, przekracza moje siły. Ja chcę zrobić wszystko, co leży w zakresie moich możliwości, ale Ty widzisz, że prawie nic mi nie wychodzi. Ja jednak nie zrezygnuję, bo wiem, że Ty tego ode mnie oczekujesz i że Ty nie odmówisz mi swojej łaski.*

Czyż kochający Ojciec odmówi czegokolwiek swojemu dziecku, które całą swoją ufność w Nim pokłada?

– Jezus mówi: „Jeżeli którego z was, ojców, syn poprosi o chleb, czy poda mu kamień? [...] Jeżeli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą” (Łk 11, 11.13).

(Por. Zeszyt RRN nr 13: „*Nie gardzisz, Boże, sercem pokornym i skruszonym*” (Ps 51, 19), rozdz. II. 7. „*Pycha władzy i wiedzy*”.

8. „*Potrzeba wyrzeczeń czynnych*”)